

Paa denne Maade vil altsaa Værnepligtstiden ikke alene faagodtform for alle Indkaldte blive nedsat til 13 Aar, saaledes som af Forsvarscommissionen bragt i Forslag, men der vil tillige i Virkeligheden blive givet de Værnepligtige, som udskrives til et Vaaben, der fordrer en lang Uddannelsesetid, eller som udtages til Befalingsmandsaspiranter og Undercorporaler, et billigt Bederlag for deres længere, faste Tjenestetid, nemlig en Medbringelse af den hele Værnepligtstid indtil 8¹/₂ til 10²/₃ Aar.

Paa Grund af den Maade, paa hvilken en saa betydelig Affortelse af Værnepligtstiden er foreslaaet gennemført, har Regjeringen ingen tilstrækkelig Anledning funden til at søge Forandring i de i den bestaaende Værnepligtsslov givne Bestemmelser om, at det udskrivne Mandskab i de første 8 Aar henregnes til Linien.

I Overensstemmelse hermed har man bibeholdt den i Planen af 1842 forekommende Benævnelse af Reserveafdelinger (Reservebatalioner, Reservebatterier) for de Afdelinger, der ikke som de egentlige Linieafdelinger have faagodtform fulde Cadrer tilstede paa Fredsfod, men som først modtage den større Deel af Befalingsmændene tilligemed Mandskabet ved Indkaldelsen af de ældre Aargange af Linien; de Afdelinger, hvis Befalingsmænd og Mandskab væsentligst tilveiebringes af Forstærkningen, ere, ligesom hos Forsvarscommissionen, benævnte Forstærkningsafdelinger. Det fremgaaer heraf, at hvad der i dette Lovudkast er benævnt Reserve- og Forstærkningsafdelinger, omtrent svarer til Forsvarscommissionens Forstærkningsafdelinger, kun at de her ere deelte i 2 Grupper, indbefattende henholdsvis de yngre og de ældre Aargange.

Det er i det Foregaaende viist, hvorledes Lovudkastet har søgt at sikke Hæren den fornødne Tilgang af Befalingsmands elever fra den værnepligtige Masse selv naar disse ikke kunne erholdes ad Frivillighedens Vei. Der staaer endnu tilbage at angive og nærmere at behjse de Grundregler, man har troet at burde følge ved Udtagelsen og Uddannelsen af det nævnte Personale.

Efterat der gjennem den første Uddannelseskole, som det indkaldte Mandskab gennemgaaer ved Afdelingerne i det for de enkelte Vaaben i Lovudkastets § 13 nærmere fastsatte Tidrum, er erhvervet Kendskab til de Enkeltes Evner og Egenstaber, udtages det i § 15 angivne Antal Undercorporaler og forlods de dertil egnede Frivillige. Smellem disse gjøres der atter et Udvalg af dem, der synes bedst skikede til Underofficerer og Officeraspiranter. De saaledes Valgte gennemgaae derefter i Corporalskolerne en praktisk og theoretisk Uddannelse i det Omfang, som ansees nødvendigt for yngre Befalingsmænd; Resten af Undercorporalerne forbliver til fortsat Uddannelse i Afdelingernes Undercorporalskoler. Underviisningen i Corporalskolen varer i 7 til 8¹/₂ Maanedes og afsluttes med en Prøve, efter hvilken Eleverne atter vende tilbage til deres Troppesafdeling forat fortsætte de praktiske Øvelser ved denne i Forbindelse med det tilstedeværende Mandskab af den Aargang, hvortil de selv høre. Naar denne sidste Uddannelse er endt, giver Afdelingen en Bedømmelse af de enkelte Elevers Dygtighedsgrad og udstede Forhold, og denne Bedømmelse i Forbindelse med Afgangsprøven ved Corporalskolen danner Rettesnoeren for de paafølgende Udnævnelser. De Bestaaede udnævnes nemlig alle til Corporaler, men et vist, i Lovudkastets § 84 nærmere angivet Antal af de bedst Bestaaede kan udnævnes til tillige at være Officeraspiranter; de Ikkebestaaede vedblive derimod at være Undercorporaler. Officeraspiranter, Corporaler og Undercorporaler beholde, uagtet denne deres Udnævnelse, dog ved alle Vaaben Ret til at blive hjemsendte samtidig med de Menige af samme Aargang, der ligge længst til Tjeneste, og der er i Lovudkastet paaregnet, at de senere kun indkaldes med deres samtidige Aargang af Menige.

Svor unsteligst det end kunde være at beholde disse yngre Befalingsmænd noget længere til Tjeneste forat give deres Uddannelse en større Fuldstændighed og forøget Fasthed, have overveiende Hensyn dog talt for at blive